

[Landbrugsministeren.]

mand, og jeg ved, det er helt rigtigt, at mange landmænd ikke er tilfredse, og for at undgå enhver misfornøjelse vil jeg gerne tilføje, at der ofte kan være grund til utilfredshed, men der er også nogle landmænd, der er tilfredse, om ikke med andet så med at være utilfredse, og skal jeg dømme ud fra det, vil jeg mene, at det ærede medlem må være en meget tilfreds mand.

Jeg lyttede med opmærksomhed til det ærede medlem hr. Poul Møller, hvis positive indstilling jeg gerne vil udtrykke anerkendelse af, men jeg er ikke helt enig med det ærede medlem. Jeg er nok enig med ham i, at landbruget har lov til at klare det selv, men skal jeg udtale min egen mening om dette spørgsmål, må jeg sige, at jeg tror ikke, at landbruget i dag kan klare det selv. Det er muligt, at de kan opbygge en organisation og selv finde frem til ordninger, så de kan gøre det, det har jeg ikke undersøgt tilstrækkeligt. Jeg har spurgt de landbrugsorganisationer, jeg har forhandlet med, og de har altså givet udtryk for, at de ønsker loven. Jeg går ud fra, at når de landbrugsorganisationer, der ønsker højere priser, giver udtryk for, at de gerne vil have loven, er det i sig selv en erkendelse af, at de ikke kan klare spørgsmålet selv, hvad der altså er fri adgang til.

På det direkte spørgsmål, om det, der nu foreslås, er et resultat af arbejdsforhandlinger i fjor, kan jeg klart og ubetinget svare nej. Det har ingen som helst forbindelse med det, man har kaldt arbejdsforhandlinger mellem regeringen og landbruget.

Må jeg endelig sige til det ærede medlem hr. Niels Andersen, at jeg har nævnt, at der stadig er en regulator, men jeg vil gerne tilføje, at jeg er helt enig med ham i, at det vigtigste for dansk landbrug er, at det bevarer sin konkurrenceevne. Jeg må så til gengæld sige, at når vi har en situation som f. eks. i fjor, da smørret faldt til 3 kr. 50 øre, også på hjemmemarkedet, er det en afgjort svækkelse af dansk landbrugs konkurrenceevne, der derigennem finder sted. Derfor

kan en vis sikring af minimumspriser udmærket styrke dansk landbrugs konkurrenceevne, hvad jeg også for min del så ganske afgjort tror at den gør.

Jeg er også enig i det ærede medlems bemærkninger om, at vi må sætte ind på mange flere felter; det har jeg ofte givet udtryk for. Landbrugets problemer er mangeartede, og der gives ingen enkeltforanstaltning, hvorigennem de kan løses. Der er dygtiggørelse, der er udvidet forskning, og der er salgsarbejde for bare at nævne noget af det, der kan fremmes. Jeg tror aldrig, vi kan komme bort fra eller skal ønske at komme bort fra, at det til syvende og sidst altid vil være den enkelte landmand, der mere end noget andet er bestemmende for, hvilken placering han får i sit erhverv, og hvilken placering landbruget får i samfundet.

Jeg forstår på flere af de bemærkninger, der her er faldet, at man ikke er helt enig om lovforslaget. Jeg forstår også, at uenigheden for manges vedkommende består i, om muligheden for at holde disse priser skal gennemføres ved lov eller af erhvervet selv. Jeg forstår i hvert fald på den overvejende del af de udtalelser, der her er faldet, at man er positivt indstillet over for gennemførelse af lovforslaget. Jeg vil gerne sige tak for denne tilslutning.

Jeg har bemærket, at lovforslaget ikke er modtaget med begejstring; det forlanger jeg heller ikke, men jeg vil tilføje, at jeg meget gerne ser det gennemført.

Carl Petersen: Jeg vil begynde med at takke den højtærede minister for det tilsagn, han gav mig om at ville overveje en udvidelse af den kommission, der i øjeblikket arbejder med nogle af landbrugets problemer.

Jeg vil dernæst henvende et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Søren Andersen. Jeg lyttede meget spændt, for jeg tænkte: der må da komme noget nyt, siden det var et andet medlem, som fremførte venstres synspunkter, men det skete